

Na samém konci Rovenska – řepka odkvetla, nastupují bezinky

Milý čtenáři!

V Krkonoších nastoupili do boje proti lupinám. Však se to dočtete v tomto vydání. A já vzpomínám, jak nám rostly na zahradě a dneska je tu jediná chudinka a co já bych za to dal mít zase zahradu plnou kvetoucích lupin. Však se chystám, až pojedu z Lomnice do Veselé, nasbírat si nad Ruskem hrstě semen. Tenhle druh invaze mi totiž nevadí... 😊

♦ GEOLOGICKÉ EXKURZE NEJEN PRO GEOLOGY

I v letošním roce se opět můžete těšit na geologické exkurze, které pro vás připravil geolog Jan Bubal. Exkurze nejsou určeny jen zájemcům o geologické vědy, ale i všem milovníkům historie a krásné přírody. Zvládne je každý průměrně zdatný turista. Všechny tři výpravy absolvujeme především pěšky. K účasti je nutné přihlásit se na emailové adrese bubal@muzeum-turnov.cz, telefonním čísle: 778 779 917 nebo osobně na pokladně muzea.

26. června *Z Machnína na vrchol Ještědu*

Trasa z Machnína až na Ještěd nás provede nejstaršími částmi celých severních Čech, které dokumentují více než 600 milionů let geologického vývoje tohoto území. Ukážeme si, že Ještěd nebyl nikdy sopkou, a naopak horniny, které ho tvoří byly součástí mořského dna.

♦ Kulturní tipy

Pátek 24. června

FUNKIN' TURNOV 2022

V 18 hodin začíná hudební festival, který se připojuje k oslavám 750 let Turnova a přizpůsobil tomu i letošní line up. Významná část účinkujících má totiž své kořeny v Turnově. Tradičně poslední červnový pátek tak vystoupí před Střelnicí What The Funk, Paulie Garand & band, Aiko, Funk Corporation a Lety mimo

Středa 29. června, 19:30, letní kino

Velká zebra aneb jak že se to jmenujete?

Komedie o tom, proč před problémy (ne)utíkat. V hlavních rolích Ondřej Vetchý, Jitka Ježková a Jaromír Dulava.

Christian má jeden velký neduh. S každou ženou vydrží jen chvíli. Byl ženatý s Gisele, ale po čase na něj padla hrůza a pocítil nepřekonatelnou potřebu utéct. Aby své svědomí alespoň částečně utišil, uzavřel ve prospěch své ženy vysokou životní pojistku a předstíral, že se utopil na rybách. Tento trik úspěšně použil v životě dvakrát a právě se ho chystá zrealizovat potřetí. Jenomže tentokrát mu osud postaví do cesty problém v podobě přítele z dětství, který ho pozná podle fotografie v novinách a navštíví ho. Christian, který měl vždy vše dopodrobna naplánováno, musí najednou improvizovat a ke své hrůze se ocitá tváří v tvář se svými „vdovami“ i novou snoubenkou. Podaří se mu tuto nezáviděníhodnou situaci zvládnout i potřetí?

pátek 1. července, 19 hodin, před Střelnicí

Roubovaný vokurky

Zahájení Turnovského léta s oblíbenou undergroundovou kapelou.

Turnovská parta hrající folk, country, rock i underground hraje ve složení

Martin Mikule - baskytara, basa; Jirka Víšek - kytara, ukulele, zpěv; Štěpánka Víšková - zpěv, tamburína; Mojmír Babáček - zobcová flétna; Vašek Samek -

dvanáctistrunná kytara, zpěv, cajon; Jirka Slavík - bicí.

turnovsko

♦ MALÁ SKÁLA –

Maloskalská Galerie Josefa Jíry, z. s.,
a obec Malá Skála
Vás zvou na výstavu

Stanislav Krupař
WAR 2022

a na zahájení v **sobotu 18. 6. 2022** v 17 hodin

Galerie Josefa Jíry – Boučkův statek – Malá Skála

Otevřeno denně, kromě pondělí, 11–17 hodin

Výstava potrvá do 21. 7. 2022

- ♦ SDH Rovensko p. Tr. srdečně zve na oslavu svého založení. Akce se bude konat na hřišti nad školou a na zimním stadionu. K poslechu a tanci zahrají Naruby band a Rouden Band.

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ V ROVENSKU P. TR.
Vás srdečně zve
na oslavu při příležitosti

140.

výročí

Sboru dobrovolných hasičů v Rovensku pod Troskami

9:00 OKRSKOVÁ SOUTĚŽ pro děti a dospělé
v prostoru víceúčelového sportoviště nad školou

!!! po skončení soutěže pokračování programu
v prostorách hokejového stadionu

13 - 17:00 VÝSTAVA současné i historické techniky

14:00 ZAHÁJENÍ SLAVNOSTI
úvodní slovo představitelů města Rovensko pod Troskami
a Sboru dobrovolných hasičů Rovensko pod Troskami

DOPROVODNÝ PROGRAM
v prostorách hokejového stadionu a jeho okolí

VYSTOUPENÍ MAŽORETEK All Stars Turnov

18:30 kapela **NARUBY BAND** (vstupné 140 Kč)

21:00 kapela **ROUDEN BAND**

22:00 OHŇOVÁ SHOW Fireshow JBC

KRYTÉ SEZENÍ I PROSTOR PRO TANEC

lomnice n/p	
--------------------	--

♦ Kulturní a informační středisko vás zve v rámci *Léta a babího léta na zámku* k návštěvě Zámecké kavárničky, která bude otevřena již od tohoto **pátku 24. června** – a to denně, ve všední dny a v sobotu od 10 do 18 hodin, v neděli od 13 do 18 hodin. Čeká na vás široká nabídka občerstvení, posezení na nádvoří i ve vnitřní herně, herní prvky pro děti, o prázdninách nedělní letní koncerty aj.

♦ Městské muzeum zve srdečně všechny občany na 26. ročník tradiční prázdninové akce lomnických kamenářů a jejich hostů nazvaný *Drahé kameny ve šperku*. Akce bude zahájena **v neděli 3. července** v 10 hodin slavnostní vernisáží a prohlédnout si ji budete moci až do 11. září. Přijďte si prohlédnout skvosty, jež vznikly v rukou zkušených mistrů šperkařů, a případně si udělat radost nějakým klenotem.

◆ OPONA NAHORU!

Sobota 25. 6. 18.30 na Pivovarské zahrádce
Divadlo PODIO ze Semil

♦ **Pátek 24. 6. 2022 – čtvrtek 8. 9. 2022 v zámecké galerii**

MARTA NOVOTNÁ A JIŘÍ SOFILKANIČ: DŘEVOŘEZBY Z RÁJE – VOLNÁ TVORBA

Prodejní výstava dřevořezeb doplněná o obrazy Marty Novotné, jejichž tvorbě se autorka nově věnuje.

[illegible]

♦ KOŠŤÁLOV – TANEČNÍ ODPOLEDNE U MARTINA

25. června od 15.30 v areálu volného času Košťálov. Pořádají *Orientální tance Košťálov*.

semily

♦ 24. června, Muzeum a Pojizerská galerie Semily

MUZEJNÍ NOC

17:00 vernisáž výstavy Vladimír Komárek a Josef Němec – obrazy; od 18:00 zahraje na klavír a zazpívá Barbora Mochová. 18:30 – *Pohádky o pejskovi a kočičce* v podání turnovského Divadla Na Židli. Večer zakončí přednáška Tomáše Chvátala o semilské léčitelce Květoslavě Patočkové.

♦ V rámci akce nazvané *Kulturní léto v semilském muzeu* jsme připravili několik výstav, přednášek a koncertů.

V Pojizerské galerii budou k vidění málo známá díla Vladimíra Komárka a Josefa Němce ze soukromých sbírek, které jsou doplněny originální keramikou komárkovského ladění od Miloše Šedivého.

V prvním patře si mohou nejen pamětníci připomenout fenomenální semilskou léčitelku Květoslavu Patočkovou. Děti, ale i dospělí zjistí, jak se dělají animované pohádky na interaktivní výstavě *Jak se rodí večerníčky*.

Slavná semilská hračka, to je název další výstavy umístěné tentokrát do přízemí muzea a věnované autíčkům, loutkám či stavebnicím od výrobců jakými byly semilská TOFA, VISTA nebo KOVOZÁVODY.

Trvalá expozice *Tajemství řemesel našich předků* v půdních prostorách je pak určena všem, které zajímá, jak vypadal život v Podkrkonoší na přelomu 19. a 20. století.

Kvůli velkému zájmu proběhne v úterý 12. července od 17:30 hodin již třetí termín přednášky historika Tomáše Chvátala o léčitelce Květoslavě Patočkové. První dvě přednášky byly zcela plné, proto doporučujeme rezervaci místa na telefonním čísle 775 859 001 případně na e-mailu svikova@muzeumsemily.cz.

A chybět nebudou ani oblíbené venkovní hudební večery. V pátek 15. července od 19:00 hodin rozezní muzejní zahrádku poprockové duo Klasickéj postup band, které podle svých slov hraje „něžný libivý bigbeat“. Další hudební večer bude pod taktovkou místního tria Šumný jazz. Jan Slavík na kytaru, Jiří Jedlička na kontrabas a Mr. Popelino na bicí zahrají nejen jazzové tóny 5. srpna od 19:00 hodin. Jako poslední se vám v pátek 26. srpna také od 19:00 hodin představí folková kapela TrojBoy ve složení Jan Ferles (housle), Petr Špitálský (kytary) a Jan Šturm (baskytara).

Během léta je také každý den přístupná věž kostela sv. Petra a Pavla, odkud si můžete prohlédnout Semily z ptačí perspektivy. Každý den vás průvodci doprovodí i do pilníkářské dílny v Jílovecké ulici. Podrobnosti k jednotlivým

akcím najdete na www.muzeumsemily.cz nebo vám je rádi sdělíme na telefonním čísle 775 859 001.

Srdečně vás zveme také na kávu nebo víno na muzejní zahrádku.

(Libuše Šviková. Muzeum a Pojizerská galerie Semily)

semiľsko

♦ **BYSTRÁ n/J – 25. června od 19 hodin** na hřišti TJ Bystrá nad Jizerou
(v případě nepřízně počasí v KD)

KELTSKÝ VEČER

Oslava letního slunovratu s jihočeskou hudební skupinou SHIVERS,
hrající irskou, bretaňskou a skotskou hudbu.

1. ročník oslav letního slunovratu v duchu keltských tradic. Během večera proběhnou keltské rituály pod duchovním vedením druida Boi EC, velký očistný oheň, jezdecké a kovářské ukázky, projížďky koňským spřežením, taneční vystoupení. Myslivecká kuchyně ze zvěřiny ulovené v místních luzích a hájích!

♦ **BOZKOV – 26. června od 18 hodin, kostel Navštívení P. Marie v Bozkově**
Jizeran a Hlahol s instrumentalisty a sólistkou

železnobrodsko

♦ **Tip na výlet: Trávníky, historická čtvrť Železného Brodu se zachovanou roubenou architekturou**

V minulých dvou letech prošla čtvrť rozsáhlou rekonstrukcí – ulice byly pokryty žulovou dlažbou, která nahradila asfaltový povrch, což památkové rezervaci velmi prospělo. Byly také vyměněny lampy, takže zvláště večer působí celá čtvrť velmi romanticky.

Zdejší domky pocházejí z 18. a 19. století a kromě nich na Trávníkách najdete i dvě původní pískovcové kašny, několik soch a spoustu architektonických detailů, jako jsou například propracované portály, starobylé dveře s krásnými klikami nebo vyřezávané lomenice. Díky nim se při procházce Trávníky můžete zasnít a na chvíli přenést do časů zhruba před 200 lety. Není to ale umělý skanzen, protože v domcích stále bydlí lidé.

Pokud se o čtvrti chcete dozvědět více, můžete se vydat na Poznávací okruh Trávníky, který začíná na Malém náměstí a stoupá po schodech na kostelní vršek, kde se nachází barokní kostel a historická kostnice. Nedaleko kostela najdete i pískovcový smírčí kříž. Vedle stojící dřevěná zvonice pochází z roku 1761. V roce 2007 bohužel vyhořela, ale podařilo se jí rekonstruovat do původní podoby i s použitím původních, částečně ohořelých trámů.

Okruh pokračuje ulicí Františka Balatky, lemované roubenými chaloupkami, po trase dávné zemské stezky. Trasa vás dovede na trávníckou náves, kterou tvoří

malebné zákoutí s kašnou uprostřed a šesti domy. Mezi nimi se vyjímá zděná, velmi zdobná budova tzv. Grosovska, které je někdy nazýváno trávnickou radnicí, ačkoli ve skutečnosti radnicí nikdy nebylo. Nedaleko odtud narazíte na Minimuzeum skleněných betlémů, jehož prohlídkou si můžete okruh zpestřit.

U potoka Žernovník můžete navštívit jediný veřejnosti přístupný objekt, kterým je tzv. Bělišť. Jedná se o skutečnou perlu zdejší architektury, ve které je dnes umístěna národopisná expozice zdejšího muzea. Bělišť bylo postaveno v roce 1807 a sloužilo jako koželužna a později jako barvírna sukna. Za návštěvu stojí nejen samotný dům, ale i expozice, která vás seznámí se zdejší historií, a vynechat byste neměli ani půdu, kde jsou instalovány dřevěné modely původních železnobrodských domů.

Od Bělišť vás cesta zavede k několika dalším chalupám na břehu Žernovníka. Půvabné je především tzv. Huškovsko s malým podloubíčkem, kde kdysi bývala kovárna. u tzv. Teprovska, na jehož zahradě stojí kříž s plechovým Kristem, poznávací okruh končí.

Při poznávání Železného Brodu můžete navštívit různé sklářské firmy, muzea a galerie. Právě sklářství a lidová architektura jsou lákadlem, pro které stojí za to Železný Brod navštívit.

/ Turistické noviny, Sdružení Český ráj; foto Jana Matěásková

♦ **LOUŽNICE** – Zdravím z našeho koupaliště, tedy požární nádrže, kde se snažíme o zlepšení prostředí pro návštěvníky tohoto přírodního vodního díla, které napájí potok protékající rašeliništi a přírodní památkou naučnou stezkou. K porovnání moje fotografie ze školní práce na téma moje bydliště z roku 1988 a stejné místo nyní.

Požární nádrž nebo více známý název „Loužnické koupaliště“ znamená pro několik generací pojem krásných prázdnin, které se u této vodní plochy trávili. Zde se všichni scházeli, tady se většina naučila plavat. Od 90. let, kdy se budova sauny přestavěla na obytnou, se zde také konají společenské akce, jako je pálení čarodějnic, zahájení sezony moto klubu Kumpáni, konaly se zde závody traktůrků, dětské dny, hasičské soutěže...

A jak to bylo s historií koupaliště?

V roce 1940 na sokolském hřišti postavila obec za vedení sokolských funkcionářů koupaliště s kabinami a obytnými místnostmi. V létě bývala na koupališti veliká návštěvnost koupajících, jelikož toto koupaliště mělo jako jediné stále dostatek čisté vody. Plavčíkem byl zvolen Josef Kunz, poté se na koupaliště přistěhovala paní Šídová ze Zásady, která se zase na podzim odstěhovala. V tomto roce byla k domu plavčíka přistavěna velká dřevěná veranda, na tancování. V roce 1944 oslavil sbor dobrovolných hasičů 60. Výročí svého založení. Na koupališti byla uspořádána slavnost, kde se sešlo velké množství občanů.

V roce 1951–1952 byla provedena regulace zvířat u koupaliště, čímž se stav koupaliště zlepšil. Finanční prostředky poskytla krajská vodohospodářská služba.

Úryvek z *Kroniky loužnické* z 50. let: „Nedostatkem snad bylo, že nebyla věnována větší péče údržbě samotného koupaliště, které již dnes volá po tom, abychom se mu více věnovali. Je to jedno z nejhorších koupališť ve velikém okolí a své poslání plní tím, že dává osvěžení v létě dětem i dospělým a naše děti mohou jen poděkovat tomuto koupališti, že všichni se naučili plavat. Je to pěkný přírodní koutek v naší vesničce, a kdybychom mu věnovali více péče, odvděčil by se nám tím, že by poskytl osvěžení, pobavení i zdraví naší mládeže a ostatním našim občanům. Naši občané i naše stařenky a dědové by jistě zde rádi poseděli v létě na lavičce a pobesedovali o přírodě, které má vždy svá kouzla a dovede lidi k sobě sblížovat, a to je naším cílem, abychom všichni pomáhali naší vesnici vytvářet mírově a společensky milé prostředí, a tak si navzájem život zpříjemňovali.“

Voda v koupališti je většinu léta krásně čistá a teplota se pohybuje kolem 20°C. Drobné nečistoty na povrchu nejsou škodlivé, jedná se o rašelinu, která přitéká spolu s vodou z Plchovského potoka a slatin.

Plchovský potok protéká přírodní a chráněnou památkou *Zásada pod školou*. Chráněné území se rozkládá podél pravostranného přítoku Plchovského potoka pod bývalou měšťanskou školou v Zásadě. Kolem jižního okraje přírodní památky prochází naučná stezka *K mokřadu Zásada*. Tato stezka s 8 zastaveními začíná u kaple svaté Trojice v Držkově a končí v Zásadě u místního hřbitova za kaplí svatého Prokopa.

Jedná se o zamokřené stanoviště slatinného charakteru s výskytem vachty trojlisté, d'áblíku bahenního a bledule jarní. Ve střední části podmáčené louky roste přeslička poříční, blatouch bahenní a violka bahenní, při okrajích lze nalézt čechřici vonnou.

Slatina se využívá v léčbě: degenerativních kloubních nemocí, degenerativních procesů páteře, chorob trávicího traktu, chronických gynekologických zánětů, chronických chorob močových cest.

Rašelina se používá při potížích pohybové soustavy – na klouby a kosti, při svalové únavě, traumatech, bolestech, revmatických problémech atd.

Doporučuje se při gynekologických a urologických problémech. Je vhodná na

kožní potíže (lupénka, atopický ekzém, akné atd.). Má příznivý vliv při pocitech únavy, stresu a napětí. Využívá se jako ochrana před škodlivým zářením.

/ text a foto Jana Matěásková

♦ **ŽELEZNÝ BROD** –

jilemnice

♦ **Milion korun dal Liberecký kraj na obnovu ohradní zdi areálu zámku v Jilemnici.**

V rámci první etapy prací se dočká opravy a částečné obnovy část ohradní zdi v úseku, který kolmo přiléhá ke Kostelní ulici. Dojde k vybudování základového pasu, soklu a dozdění stěny v původním stylu z plných pálených mrazuvzdorných cihel. Korunu zdi pokryjí pískovcové desky; převážně nové. Celkem se bude opravovat 54,5 metru zdi.

Zámek vznikl na místě staré valdštejnské tvrze někdy ve druhé polovině 16. století a renesanční jádro si přes několik úprav, přičemž poslední se uskutečnila v roce 1895, uchoval dodnes. Známými majiteli jsou zejména Harantové z Polžic a Bezdržic a Harrachové. Od roku 1953 slouží památkově chráněný objekt Krkonošskému muzeu.

Zámecká interiérová expozice nabízí vedle životopisných materiálů Jana Nepomuka hraběte Harracha, který se zasloužil nebývalou měrou o rozvoj české kultury, hospodářství, politiky a rozmach Krkonoš, také možnost prohlédnout si jeho pracovnu, ložnici, jídelnu, salon a dámský salonek, předpokoj a chodbu. Tržnice řemesel v přilehlé budově bývalého pivovaru je místem, kde se lze podívat na výrobu rukodělných a řemeslných výrobků tradičního lidového nebo historického charakteru. K vidění jsou ukázky práce dráteníků, košíkářů, šperkařů či uměleckých řezbářů. Výrobky si je možné koupit.
(Jan Mikulička)

♦ Kam se poděl kříž z katolického hřbitova? Snad jste při svých návštěvách jilemnického hřbitova zaznamenali, že chybí centrální litinový kříž s postavou ukřižovaného Krista a kamenná hlavice. Například na Wikipedii je zveřejněna fotografie, na které je patrné poškození kamenné hlavice pod litinovým křížem – část kamenné hmoty je odlomená. A to byl právě důvod, proč bylo třeba část této historické památky z veřejně přístupného místa dočasně odstranit. Těžký litinový kříž hrozil zřícením (rizikové bylo vždy větrné počasí). Bezpečnost uchycení kříže, resp. stav kamenné hmoty se také nadále zhoršovaly působením vlhkosti, mrazu a následného rozmrzání vody. Tzv. katolický hřbitov přešel z majetku církve do majetku města Jilemnice, a to se rozhodlo nebezpečný kříž prozatím odstranit. V současné době jsou litinový kříž a kamenná hlavice deponovány v areálu firmy Kamenictví Kynčl v Jilemnici, kde čekají na opravu. Pro letošní rok nejsou v rozpočtu města vyhrazeny finanční prostředky na rekonstrukci poškozené památky. Oprava by se měla uskutečnit pravděpodobně v roce 2023.

Chybějící centrální litinový kříž s postavou ukřižovaného Krista a kamenná hlavice.

/ Petra Fišerová, Zpravodaj města Jilemnice

♦ VRCHLABÍ –

• 25. 6. 2022 • NEVÍTANÍ HOSTÉ

Biodiverzita je rozmanitost rostlin, savců, plazů nahřívajících se na loukách, obojživelníků, zpívajících ptáků i létajícího či nelétavého hmyzu.

Hrozí jí narušení z mnoha stran. Jednou z hrozeb je neúměrná převaha jednoho druhu – ještě hůř, pokud je nepůvodní. Zúčastněte se programu

a zjistěte více o nevítaných hostech. Bližší informace a přihlášky:

Petra Frková, pfrkova@krnap.cz, 737 225 417

• 26. 6. 2022 • JAK NEJÍT Z BULTU DO ŠLENKU

Vydejte se s námi na Černou horu

a objevte tajemná zákoutí a rozmanitou

květenu jednoho z největších

krkonošských rašelinišť. Bližší informace

a přihlášky: Lucie Kodoušková,

lkodouskova@krnap.cz, 732 864 239

• od 5. 7. 2022 • ŘEMESLNICKÉ LÉTO

Srdečně zveme na 25. ročník

Řemeslnického léta. Během července

můžete v podloubí historických

domků nakouknout pod ruce zručným

řemeslníkům a nakoupit jejich výrobky.

Připravujeme také kurzy a dílny,

na kterých si některá řemesla sami

vyzkoušíte. Historický dům č. p. 222.

Bližší informace: Jana Antošová, jantosova@krnap.cz, 499 456 705

♦ Toužíte po kytici do vázy? Natrhejte si lupinu! Pomůžete tím přírodě!

Správa Krkonošského národního parku vyzývá k boji proti invazivnímu druhu – lupině mnoholisté. Tato krásně kvetoucí rostlina představuje pro krkonošské luční druhy značné riziko.

Lupina mnoholistá (*Lupinus polyphyllus*), známá také jako vlčí bob mnoholistý, je původem ze Severní Ameriky. Kvete od června a její bohatá květenství plodí

velké množství semen s vysokou klíčivostí. Dospělé rostliny jsou mohutného vzrůstu a vytvářejí rozsáhlé zapojené porosty. V symbióze s hlízkovými bakteriemi dokáží obohacovat půdu o dusík a měnit tak živinové poměry v půdě vyhovující rumištním druhům jako je např. kopřiva nebo šťovík. V Čechách je lupina mnoholistá klasifikována jako invazivní druh, který poškozují naše ekosystémy. Invazivní rostliny jsou charakteristické tím, že se snadno šíří. Lupina si zvolila dravou životní strategii s velice efektivním způsobem rozmnožování. Produkuje vysoké množství semen a tvoří husté porosty. V našem prostředí nemá přirozené nepřátele.

Lupina se bohužel vyskytuje i na krkonošských loukách. Postupně vytlačuje původní luční druhy. Pro krkonošské louky představuje závažné riziko. Provedená mapování potvrzují, že lupiny v Krkonoších přibývá. Jako agresivní invazivní druh škodí rostlinám, které jsou v Krkonoších původní. Bohužel není v možnostech Správy KRNAP sekat lupinu včas všude tam, kde se rozšířila. Prosíme proto o pomoc vlastníky luk a hospodáře. Včasná seč omezí další šíření lupiny. Lupinu je třeba sekat nejdéle v době, kdy začne kvést, aby nemohla vytvořit semena. Správa KRNAP bude také ráda za informace o výskytu lupiny i dalších invazivních rostlin v Krkonoších. A když na svých túrách jako návštěvníci hor uvidíte kvetoucí lupinu, klidně si ji utrhnete, pomůžete krkonošské flóře (pozor ale na lupinu odkvetlou se zralými semeny – abyste naopak nepřispěli k jejímu dalšímu šíření).

Likvidace invazivních rostlin probíhá mj. v rámci projektu *Obnovný management krkonošských luk*, Operační program Životní prostředí.

/ text i foto KRNAP

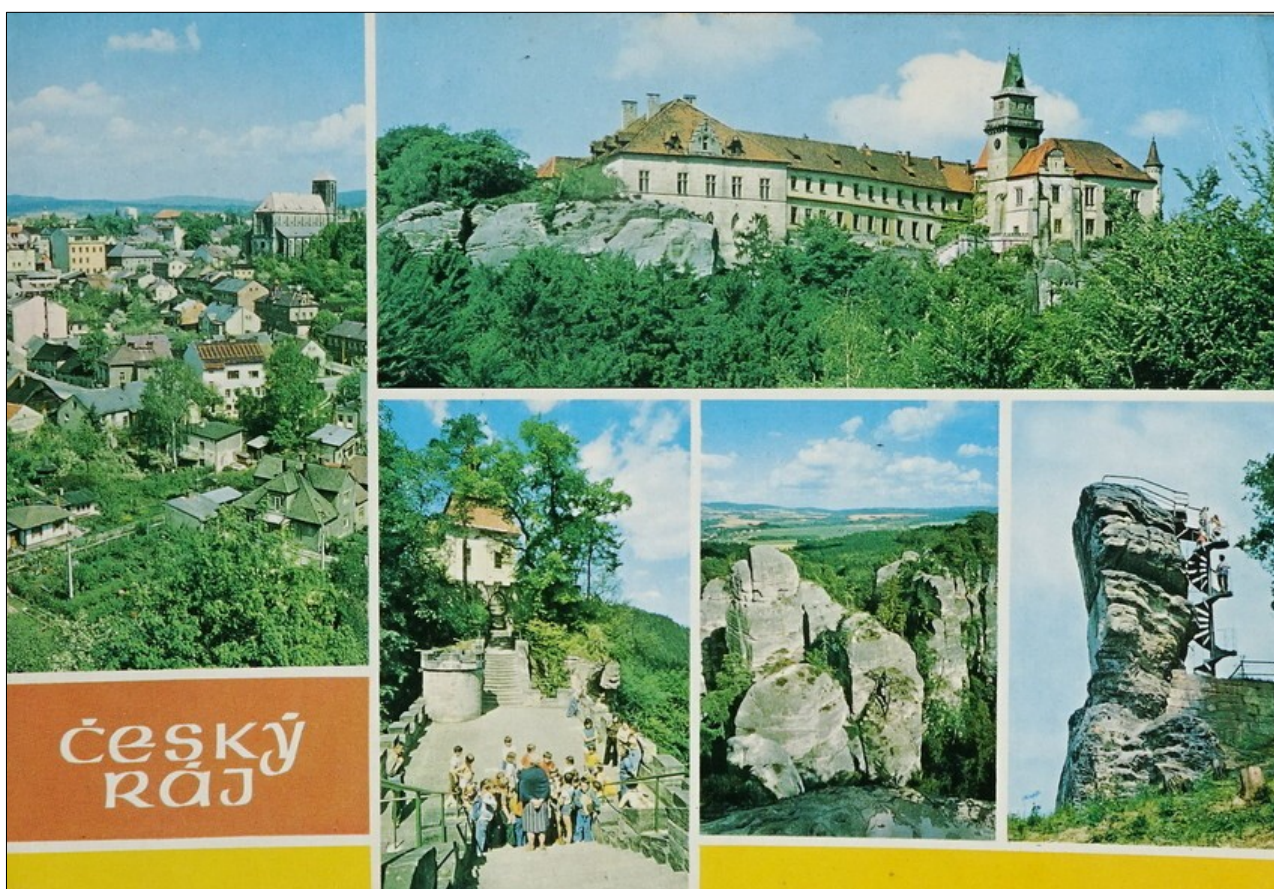
Bozkov u Semil. Bez údajů. Z webu *Viareality*

**Vrchol Sněžky, 1900, Pruská bouda, Česká bouda, kaple sv. Vavřince,
meteorologická stanice**

Lomnice nad Popelkou, foto Fr. Peuker, nakladatelství Orbis Praha, bez dat

Turnov + Zotavovna ROH zámek Hrubá Skála + Hrad Valdštejn + Sedmihorky + Hlávatice. Foto F. Škarvada, L. Sitenský. SG Velký Šenov. Panorama Praha. Odesláno 1980

♦ NOVÁ PAKA – ČTVRTSTOLETÍ EXPOZICE MEDIJNÍCH KRESEB

Výročí, u kterého stojí za to se zastavit: poslední květnový den uplyne přesně čtvrt století od chvíle, kdy byla v Nové Pace otevřena stálá expozice Spiritismus v Podkrkonoší. Právě díky ní dnes jméno našeho města vyslovují s uznáním historici umění a znalci po celé Evropě. Bylo to v sobotu 31. května 1997 v 9.30 ráno – neobvyklý čas souvisel s festivalem *Muzika Paka*, protože otevření expozice spiritismu v Klenotnici bylo zařazeno do jeho několikadenního nabitého programu. Po slavnostních proslovech ostatně zazpíval a na kytaru zahrál Oldřich Janota, který pak měl na festivalu „*kultury okraje v kraji blouznivců*“ i samostatný koncert. Tím sobotním ránem se zúročila mnohaletá sběratelská práce Miloslava Bařiny a Ivo Chocholáče. První ze jmenovaných ji už v následujícím roce popsal v příspěvku do významné knihy Aleny Nádvorníkové *Art brut v českých zemích*: „Dostávali jsme různé tipy, hledali v antikvariátech a po známých. (...) Někteří lidé našli kresby třeba na půdě a muzeu je věnovali, jiní za unikátní soubor požadovali minimální částky, byť na první pohled bohatstvím neoplývali; někteří nás upozorňovali, u koho a kde můžeme hledat.“ Muzejníkům přitom nešlo o to, aby snad potvrzovali nebo naopak vyvraceli pravdivost spiritistické víry v posmrtný život. Miloslav Bařina, původním zaměřením etnograf, se spolu s Ivo Chocholáčem snažil celé hnutí mapovat především v kulturních souvislostech: „V té době jsme si stanovili za cíl získat co nejvíce kreseb z našeho okolí, ale také jiné srovnatelné kresby, a rovněž další materiály – pohlednice, fotografie i záznamy vzpomínek –, co nejvíce knih vydaných nakladatelstvím Spirit Karla Sezemského a co nejvíce čísel jeho časopisu *Posel záhrobní*, který v Nové Pace vydával.“ Ve zmíněné knize Aleny Nádvorníkové se dá napočítat bezmála padesát reprodukcí, ke kterým je připojen přípisek, že jde o dílo z majetku Městského muzea Nová Paka – a to už se blíží třetině celého jejího rozsahu! Přitom není pochyb, že při výběru nezbylo než mnoho zajímavých mediálních obrazů opomenout. Zatím nejpodrobnější pohled do novopacké sbírky nabízí obsáhlá studie Ivo Chocholáče *Malé zastavení o mediální kresbě z Novopacka*, která byla v roce 2011 otištěna v časopise *Logos*. Autor vzpomíná, že po nástupu do muzea původně pracoval s jediným darem, zahrnujícím 76 mediálních kreseb: „Tento soubor byl darován muzeu v roce 1974 a byl zde pečlivě uschováván, jelikož doba nebyla nakloněna jeho zveřejnění.“ Stovky dalších mediálních kreseb, kterými na sebe dnes město upozorňuje i v turistických průvodcích, byly tedy získány až po roce 1990. Doufejme, že časem bude Chocholáčova studie zveřejněna v dostupnější publikaci, protože kromě ní zatím bohužel nelze doporučit jakékoliv jiné odborné pojednání, které by sbírku představilo v celém jejím rozsahu. Nutno ale uznat, že důležitou popularizační práci odváděl nedávno zesnulý Jiří Čejka, který sice o mediálních kresbách nepsal, ale zato byl jako výkonný pracovník muzea jejich pozorným opatrovníkem, mnoho času věnoval jejich fotografickým reprodukcím a připravoval také menší výstavy. Proslavena po světě Ne všichni v Nové Pace dokážou význam zdejší spiritistické sbírky opravdu docenit. Často ani netuší, že jde o vzácná díla, která už putovala po Paříži, Bruselu, Vídni a mnoha dalších evropských

městech. Respektované Muzeum moderního umění v Lille na severu Francie uspořádalo v roce 2009 velkou výstavu *Hypnos* s podtitulem *Obrazy a nevědomí v Evropě 1900–1949*, kde se výtvoři podkrkonošských mediálních kreslířů Jana Tóny, Josefa Kováře a Hugo Hasmana objevily hned vedle mistrů moderního umění Paula Klee, Maxe Ernsta nebo Marcela Duchampa. Kurátoři výstavy tehdy do Nové Paky dokonce osobně zajeli a vybrali si tu k zápůjčce kresby, které mohly v takovém kontextu důstojně obstát.

Zajímavou kapitolou je také přímý ohlas mediálních kreseb u současných českých výtvarníků, kteří svou inspiraci někdy do Nové Paky i symbolicky přinesli zpět – v Suchardově domě to byla například výstava Petra Nikla *Platonické mediální kresby* (2001) nebo společná výstava Evy Švankmajerové a Jana Švankmajera *Mediumní kresby a fetiše* (2003). V letáku k ní Jan Švankmajer nabídl také svůj pohled na to, jak a proč mediální kresba vlastně vzniká. Neodvolává se tu k ničemu nadpřirozenému, a to by mohlo být přijatelné i pro ty diváky, kteří o hlavních myšlenkách spiritismu jinak spíše pochybují: „Čím hlubší je uvolnění, tím výrazněji pocítíte, že to nejste vy, kdo to kreslí. Ruka jako by se odpojila od vaší vůle a dělá si, co chce. Respektive dělá to, co neovládáte, ale co má zcela zřejmý, ale nám dosud nesrozumitelný smysl. Navíc se pohyby (a tím i kresba) začínají rytmizovat a na povrch se dere jakýsi ‚hlubinný ornament‘, jehož funkce není dekorativní, ale jde o vyjádření rytmu našeho organismu a duše. I toto je jedním ze styčných bodů mediální kresby s tvorbou přírodních národů. Zkuste to sami, i když jste o sobě přesvědčeni, že jste absolutní antitalent. Mediální kresba není umění, je to realizace duše, a tu má každý. Nebo skoro každý...“

/ Jaromír Typlt, Achát

tanvaldsko

♦ Velké Hamry

Velké Hamry jsou město nacházející se na severu Čech na jihovýchodním okraji Jizerských hor. Leží v nadmořské výšce 419 metrů, rozkládá se po obou stranách řeky Kamenice, která jím protéká, a v současnosti na jeho území žije 2881 obyvatel. Velké Hamry hraničí na východě se Šumburkem, na jihovýchodě s Haraticemi, na jihu s Plavou a Zásadou. Na severozápadě pak se Smržovkou a na severu malou částí s Tanvaldem.

Částí Velkých Hamrů jsou osady „Hamrska“ (Velké Hamry II) a Bohdalovice. Dřívější pojmenování obce Hamersko (Velké Hamry II, jež byly původní obcí a starým střediskem) a název Dolení a Hoření Hamr pocházejí od železných hamrů, které zde stávaly pravděpodobně ve 13. a 14. století. Název Velké Hamry se užívá od roku 1914, kdy byly sloučeny osady Hoření a Dolení Hamr v jednu obec a ta byla v roce 1926 povýšena na městys. V roce 1942 byly k Velkým Hamrům připojeny osady Bohdalovice a Svárov a městem se Velké Hamry staly v roce 1968. Po severozápadní hranici obce se táhne Černostudniční hřeben, jehož nejnápadnějším vrcholem je Muchov. Je upraven na přírodní rozhlednu

a je z něj výhled na dominanty Jizerských hor, na Krkonoše, Ještědský hřeben a Český ráj. Cesta k němu vede okolo kapličky sv. Václava na Hamrskách.

Dalším vyhledávaným místem je Terezínka. Pro obyvatele Velkých Hamrů není výstup z údolí Kamenice na Terezínku tak strmý jako pro ty, kteří stoupají východním koncem Černostudničního hřebenu od Tanvaldu. Ti asi 180 metrů nad Tanvaldskou kotlinou narazí na skalní vyhlídku, kterou nechal v roce 1853 na skále vysoké 15 metrů upravit a opatřit zábradlím majitel jedné z tanvaldských přádelen Johan Mayer. Jeho manželka Therezie si oblíbila pohled z tohoto místa dolů – na kotlinu tvořenou soutokem říček Kamenice a Desné, proto dostala vyhlídka ve výšce 623 metrů nad mořem jméno Terezina výšina. Častěji se však užívá výraz Terezínka. Místní obyvatelé mají pro toto oblíbené výletní místo také název Šouf – podle německého loupeživého rytíře Schoffa, který se prý v těchto místech v 1. polovině 15. století ve své tvrzi skrýval a podnikal odtud dobrodružné výpravy. Terezínka je jednou ze sedmi větších skal muchovského hřbetu.

Další jsou Matoušovy skály, Jírova skála, Dubova skála (též Rozpůlenka), Muchov, Panská skála a Lavice.

Od roku 1947 je součástí Velkých Hamrů také Svárov, který dříve patřil k Šumburku. Do obecného povědomí vstoupil stávkou textilních dělníků v roce 1870. K Velkým Hamrům patří od roku 1947 i Bohdalovice.

Ve Velkých Hamrech se nachází několik zajímavých památných objektů: sokolovna (postavená v novorenesančním slohu), socha Piety na Mezivodí, kaplička svatého Václava na Hamrskách, kaple svaté Anny na Hamrskách, u níž byl

zřízen hřbitov. Dominantou náměstí Velkých Hamrů se stal kostel svatého Václava (vystavěný v novogotickém slohu). */dolní foto*
Významnou událost v historii města připomíná Památník svárovské stávký. Velké Hamry jsou v Čechách jedním z největších sídel bez názvů ulic.
/ Desenské noviny, foto Martin Veselka, Wikipedie

♦ Muzeum otvírá WoW Svět zázraků

Přesně po dvou letech od dokončení skleněné přístavby otevře Muzeum skla a bižuterie očekávanou stálou expozici vánočních ozdob. První návštěvníky uvítá v neděli 26. června. Ještě předtím ale vzdají v muzeu hold sklářským ikonám, manželům Roubíčkovým. Novou sezónu zahájí v červnu i Kristiánov.

Vizuálně atraktivní, zážitková expozice vás poveze zaoceánským parníkem až do daleké Ameriky, na Manhattan, kam se vydávala velká část českých vánočních ozdob za svým zákazníkem. „Věříme, že Svět zázraků / World of Wonders bude velkým lákadlem a jejich dojem z ní bude zkrátka WoW!“, řekla ředitelka muzea Milada Valečková. Autorem řešení je známý designér Jakub Berdych ml. Karpelis, logo expozice, vytvořil David Matura.

Slavnostní otevření pro veřejnost se chystá na **neděli 26. června**.

Foto archiv Muzeum skla a bižuterie

„Jelikož je prostor expozice poměrně omezený a chceme návštěvníkům poskytnout klid a pohodlí při vstřebávání zážitku, rozhodli jsme se prodloužit otvírací dobu až do 22. hodiny. Fakticky se tak mohou těšit na druhou muzejní noc,“ vysvětluje Marie Víšková z muzea. A nebude to jediná novinka, Současně bude mít svou premiéru nový muzejní ateliér, kde bude po celý den až do 18 hodin zvonečková dílna. Od 14.30 vystoupí na Letní scéně Eurocentra oblíbený Big'O'Band a v 16 hodin návštěvníci symbolicky odzvoní otevření expozice.

V červnu vzdá muzeum též poctu dvěma velikánům českého i světového uměleckého sklářství, manželům Miluši a Renému Roubíčkovým, kteří by letos oslavili 100. narozeniny.

Od 16. června se ve stálé expozici skla jabloneckého muzea představí projekt Evropský stůl připravený pro Crystal Valley k reprezentaci kraje v rámci předsednictví ČR v Radě EU.

Skláři z Liberecka zhotovili podle návrhu výtvarnice Márie Burešové nápojové sklo symbolizující všech 27 zemí Evropské unie. Pokračovat bude také umělecky zaměřená výstava Vesmír v originální scénografii Ricarda Hoineffa.

V sobotu 18. června předpokládáme zahájení nové sezóny muzeem spravované expozice sklářství v Jizerských horách v tzv. Liščí boudě.

„S ohledem na již od podzimu probíhající náročnou likvidaci dřevomorky v objektu a také na složité přemísťování agregátu na výrobu elektrické energie mimo něj jsme už neměli kapacitu na zařazování novinek. Ale mezi námi – na Kristiánově je krásně za všech okolností,“ zve k návštěvě Milada Valečková. Všechny akce se konají v rámci Mezinárodního roku skla.

(mv, Jablonecký měsíčník)

♦ Jablonecký výrobce sirupů, medicinálních vín a medovin Kitl vrací po 14 letech na trh Vratislavickou kyselku, veřejnost ji bude mít možnost poprvé ochutnat u příležitosti *Dne Vratislavické kyselky* v červenci.

Letos je to 160 let, co Karl Skollaude objevil pramen kyselky na zahradě, náhodou při hloubení studny pro svou bělírnu látek.

Vratislavická kyselka byla uznána za léčivou v roce 1894 a ve Vratislavicích pak vznikly městské lázně. Zájem o léčebné kúry byl ale malý, a tak se objekty lázní změnil v průmyslovou stáčírnu. Minerální voda se v ní s přestávkami stáčela do roku 2008.

Kitl koupil zchátralý areál Vratislavické kyselky v roce 2018, loni na jaře tam firma přesunula výrobu sirupů a sklady, se stáčením kyselky ale začít nemohla. Dva více než 200 metrů hluboké vrty z let 1964 a 1983 totiž patřily státu. „Tři roky a jeden měsíc trvalo, než se je od státu podařilo odkoupit, a dokončit tak jejich privatizaci,“ řekl ČTK majitel společnosti a Podnikatel roku 2020 v Libereckém kraji Jan Vokurka. Vrty dostaly jména Liberec a Jablonec a loni na podzim zahájila firma testování, které bylo nutné pro pořízení technologie na stáčení minerálky. (Genus)

♦ 24/6, letní scéna Eurocentra, 20 hodin
KRUCIPÜSK

♦ Pozdrav z antiky: toaletní nádobka v podobě býčka v Severočeském muzeu

Souborem antického umění se může pochlubit Severočeské muzeum. Prostorem i množstvím vystavených sbírkových předmětů je kolekce velice komorní, ale přesto nabízí výjimečnou příležitost k setkání s autentickými doklady starobylých kultur. Jedním z nejzajímavějších exponátů je malá toaletní nádobka v podobě býčka.

„Často se stává, že když navštívíte muzejní výstavu, neumíte bez popisek určit, k čemu ten který historický exponát sloužil. Je to práce odborníků, historiků, archeologů, zkrátka pracovníků muzeí, aby určili původ, stáří a účel užívání nalezených předmětů. Díky nim se pak můžete přiblížit životu a zvykům mnoha předcházejících generací. Ne jinak je tomu i u toaletní nádobky v podobě býčka ze Severočeského muzea,“ uvedla Květa Vinklátová, náměstkyně hejtmana Libereckého kraje.

Toaletní nádobka pochází z Kypru ze 14. až 13. století před naším letopočtem, tedy z pozdní doby bronzové. Tehdy představoval tento ostrov ve Středoziemním moři důležitou křižovatku národů mezi Evropou, Asií a Afrikou. V určitém období tu velice silně působil také vliv krétské kultury. Proto společně s Krétou patřil Kypr k významným oblastem, kde byl pro svou sílu a užitečnost býk uctíván jako mýtické zvíře.

Na těchto dvou ostrovech se kult býka rozšířil nejvýrazněji, a právě z těchto míst pochází nejvíce nálezů drobných i větších figurek a nádobek tohoto typu. Sloužily jako votivní dary, ale také jako předměty denní potřeby, kdy se do nich nalévaly vonné oleje pro denní hygienu. Dodnes jsou tyto nádobky nalézány při vykopávkách antických domů, nebo jako součást pohřebních výbav.

Tělo toaletní nádobky ze sbírky Severočeského muzea je duté, vyrobené z pálené hlíny. Původní hnědou barvu zdobily bílé pruhy, dnes částečně setřené. Oči jsou zhotoveny z terčíkovitých keramických nálepu. To, že měla figurka funkci nádobky, dokládají dva otvory a úchytky ve tvaru podkovy. Větší otvor na hřbetě sloužil k naplnění, menší otvor, umístěný mezi nozdry, pak jako výlevka. Jak se drobná nádobka v podobě býčka dostala do sbírek Severočeského muzea, není známo. Jisté je jen to, že patří do sbírek nejstarších.

♦ Jan Jiří Hertl v Oblastní galerii Liberec

Krajiny zázraků, takový je název výstavy obrazů z dílny turnovského barokního malíře Jana Jiřího Hertla, které pocházejí ze sbírky Muzea Českého ráje. Vernisáž výstavy byla ve čtvrtek 23. června v Oblastní galerii Liberec. Výstava potrvá do 9. října 2022.

Malíř Jan Jiří Hertl (cca 1670-1740) je jedním z „malých mistrů“ českého baroka, kteří se zasloužili o přijetí barokního stylu obyvatelstvem českého a moravského venkova. Přestože nedosahuje velikosti svých vrstevníků Brandla nebo Kupeckého jsou jeho obrazy dobrou ukázkou barokního malířského řemesla, a jakého řemesla! Patřilo k němu zvládnutí dynamické kompozice, lidské anatomie a fyziognomie, přesvědčivé charakteristiky zobrazených materiálů, lineární a barevné (atmosférické) perspektivy, efektní střídání hladké lazurní malby s energicky nanášenými vysokými barevnými pastami... Kromě toho však nacházíme v Hertlových obrazech i potěšení ze samotné malby a tvoření.

V Hertlově díle se nejvíce objevuje postava svatého Františka z Assisi, vzhledem k tomu, že Valdštejnové byli fundátory a patrony františkánského kláštera v Turnově. Pro něj namaloval po požáru v roce 1707 obrazy řádových světců, Mariánský cyklus, Apoteózu sv. Jana Nepomuckého a do ambitů, obíhajících rajskou zahrádku (dnes dvorana pošty), vytvořil spolu s bratrem Rudolfem a dílnou v letech 1718–1725 dvacet pět půlkruhových lunet s výjevy ze života a činů sv. Františka. Výběr z nich je jádrem výstavy, a hlavně k nim odkazuje název výstavy *Krajiny zázraků*.

Obrazy ze zrušeného kláštera, zdevastované nešetrnou manipulací a nevhodným uložením, začalo turnovské muzeum od roku 1988 postupně restaurovat, v posledních dvou letech z finančních prostředků evropské unie v programu IROP. Po ukončení této etapy získá svůj původní vzhled již 32 pláten tohoto zajímavého malíře a další budou, věříme, v dalších letech následovat.

Barokní olejomalby byly restaurovány s podporou Integrovaného regionálního operačního programu MUZEA II, výzva č. 76.
(Muzeum Českého ráje v Turnově)

♦ Modrá kráska získala cenu odborné poroty za rekonstrukci

Modrá kráska – rekonstrukce Kaple Božího hrobu v tzv. barokní zahradě u Kostela Nalezení sv. Kříže získala v sobotu spolu s dalšími 9 stavbami Cenu odborné poroty architektů a památkářů ve 13. ročníku soutěže Má vlast cestami proměn! Celkem přitom v této celostátní soutěži o ocenění usilovalo 106 proměn. „Jsem moc rád, že si porota v tom množství návrhů naší modré krásky všimla. Naši předci ji v období baroka vystavěli pro větší slávu boží, jiní naši předci ji málem nechali zřítit. A to by pro budoucí generace a Liberec jako město byla nevratná věc. Nemohli jsme to dopustit,“ uvedl k ocenění náměstek primátora pro kulturu, školství, sociální věci a cestovní ruch Ivan Langr.

Kapli, vystavěnou v roce 1772 dle vzoru kaple ve Zhořelci, město zrekonstruovalo na přelomu zimy a jara 2020-2021 a zachránilo ji přitom v poslední chvíli. Další měsíce by stavba už nejspíš nepřežila. Poslední opravou totiž prošla v roce 1986 a od té doby kvůli zatékání atrofovala jak střecha s věžičkou, tak zdivo. Ještě předtím se ale muselo město domluvit s církví na výpůjčce kaple na 50 let. „Blankytná fasáda je už jen vrchol toho drahokamu. Památkáři sondami do zdiva totiž objevili rezidua modré barvy a rozhodli o jejím obnovení. I proto teď kapli přezdíváme modrá kráska,“ dodal náměstek Ivan Langr. Práce přišly asi na 2,5 miliónu korun, z toho půl miliónu přispěl Liberecký kraj.

Rekonstrukce kaple byla v zahradě přitom už druhou v pořadí. V roce 2018 město nechalo zrestaurovat mariánský sloup Matyáše Bernarda Brauna, který předtím převzalo od církve do vlastnictví.

/ Jana Kodymová, Liberec

♦ Autor zrcadlové stěny, nádobí a textilu na Ještědu Karel Wünsch by oslavil devadesát let

Významným sklářským jménem spjatým se zdejším regionem je Karel Wünsch, výtvarník, který žil v letech 1932 až 2020. Pro Liberečany zůstává neodmyslitelně spojen především s horským hotelem Ještěd, pro který navrhl originální zrcadlovou stěnu, ale také soubory nápojového skla, stolní keramiky a textilu. Některé z těchto ikonických předmětů připomíná v hotelu Ještěd i dnes vitrína s několika exponáty ze sbírky Severočeského muzea v Liberci.

„Náš kraj obohatala a obohacuje stále řada významných sklářských jmen. Severočeské muzeum se sklu v rámci svých sbírek věnuje a pravidelně představuje veřejnosti to nejlepší, co se v nich nachází,“ uvedla Květa Vinklátová, náměstkyně hejtmana Libereckého kraje.

Rodák z Nového Boru zůstal celý život věrný zdejšímu regionu, přesto svou originální tvorbou výrazně přispěl ke skvělému renomé českého skla v domácím prostředí i ve světě. Po absolvování Průmyslové školy sklářské a Vysoké školy umělecko-průmyslové působil od roku 1959 v tehdejším národním podniku Borské sklo deset let jako podnikový výtvarník a designer. Z té doby pochází dlouhá řada jeho skvělých návrhů a sériových realizací z oborů malovaného, rytého, leptaného, vrstveného, broušeného, hutnického i nápojového skla a rovněž několik pozoruhodných vitráží. Přes

nesporné úspěchy v této návrhářské činnosti se v roce 1970 rozhodl pro samostatnou tvorbu – takzvaně na volné noze.

Toto rozhodnutí neukončilo spolupráci s borskými a dalšími českými sklárnami a otevřelo cestu k širokému rozvinutí nových výtvarných cílů. O jejich obdivuhodném rozpětí i o skvělých výsledcích přinesla první výmluvnou informaci výstava Karla Wünsche v Severočeském muzeu v roce 1975.

Zahrnovala závěsné talíře z cyklů Sluneční disky a Orchideje, dekorativní poháry, volně tvarované vázy, plastiky a některé práce navržené pro tehdejší Ústředí uměleckých řemesel a podnik zahraničního obchodu Skloexport.

Výstavu doprovázel útlý a hodně svérázný katalog: v kartonovém obalu nabízel ve volném uspořádání spolu s texty v češtině, němčině a angličtině také deset černobílých fotografií Wünschových prací vykopírovaných z negativů vynikajících fotografů Jindřicha Broka a Miroslava Vojtěchovského. Později dosáhl Karel Wünsch mnoha pozoruhodných úspěchů doma i na mezinárodní scéně a získal řadu ocenění. V roce 2008 byl vyznamenán Poctou hejtmána, roku 2022 obdržel Čestnou medaili města Liberce in memoriam.

/ Jan Mikulička

výtvarno

♦ Náš člověk Walter Mende

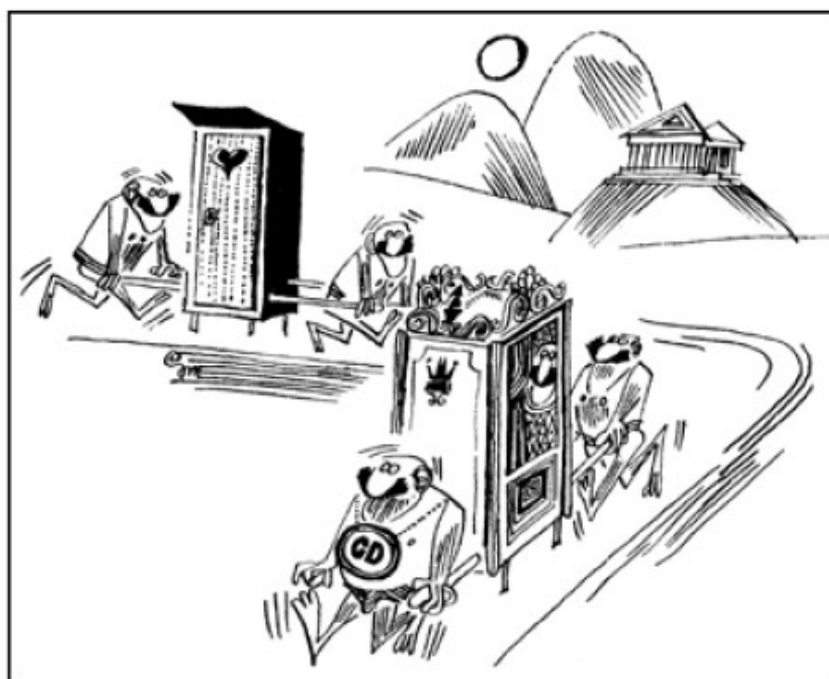
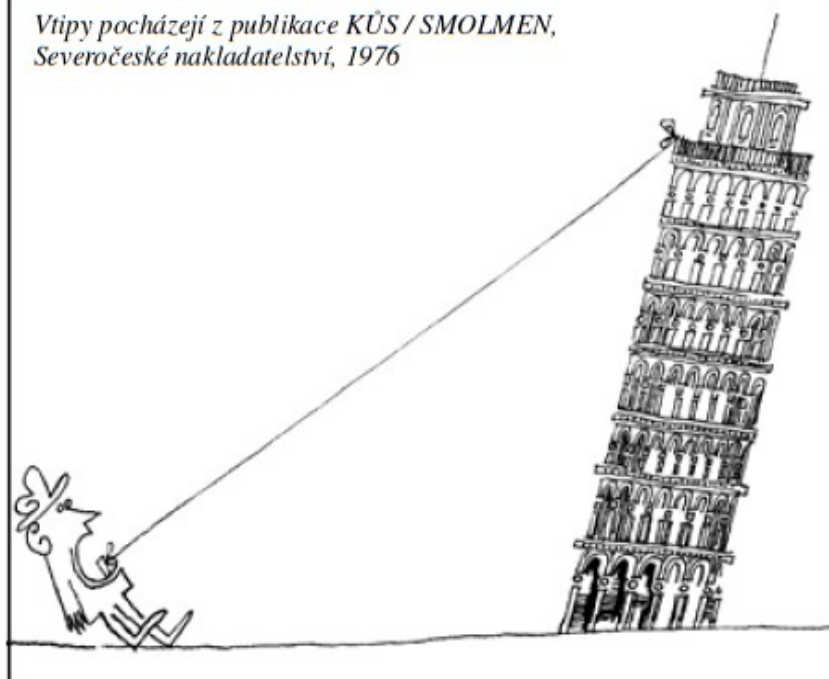
Poslal mi brněnský výtvarník Bohouš Jůza mejlík: „Právě se nám podařilo vydat skvělou monografii jednoho z našich špičkových humoristů, grafiků a ilustrátorů Waltra Mendeho SMOLMENA. Byl to sice Pražák, ale skvělý člověk, jako by byl z Brna. Měl jsem možnost s ním 4 roky pracovat.“ Tolik Bohouš. Kniha má 240 stran, rozměr 21 x 21 cm a můžete si ji objednat (i s poštovným) - za 380,- Kč, na www.suplik.cz. Milovníkům, pamětníkům i nové nastupující generaci humoristů a čtenářů by neměla chybět v knihovničce. Strhující grafika vyjádření a nadčasové vtipy, ilustrace... to jsou devizy, které tu v současné době chybí. Knihu vydaly nejpovolnější kritici... a to jeho dcery a vnučka.

Walter Mende

Narodil se 7. října 1924 v Olomouci. Absolvoval Univerzitu Karlovu, byl žákem Cyrila Boudy a Martina Salzmana. V letech 1949-1960 učil na základní škole v Novém Městě pod Smrkem a zároveň vytvářel návrhy kostýmů a divadelních scén v ochotnickém divadle. Poté se přestěhoval do Hejnic, kde také učil – až do roku 1974. Byl členem redakce místního časopisu a členem divadelního kroužku. Od roku 1967 zastával funkci okresního metodika výtvarné výchovy a od roku 1969 byl členem krajského kabinetu výtvarné výchovy. Externě spolupracoval s oblastní galerií v Liberci. Maloval obrazy s motivem Jizerských hor

Vtipy pocházejí z publikace KŮS / SMOLMEN,
Severočeské nakladatelství, 1976

a zároveň byl členem Jizerského fotoklubu (JFK). Po roce 1968 měl zákaz publikování. Pod pseudonymem Smolmen se stal známým karikaturistou, ilustrátorem a grafikem. V roce 1975 se odstěhoval do Prahy, kde v letech 1981-84 vedl výtvarnou část časopisu Svět práce, kde zároveň publikoval své kresby. Vtipy a ilustrace publikoval také v časopisu Ahoj na sobotu a v Roháči. Samostatně vystavoval v roce 1971 v Novém Městě pod Smrkem, v roce 1969 a 1970 v Liberci a v roce 1978 v pražské Malostranské besedě. Vystavoval i zahraničí – v Moskvě, Varšavě a na Kubě. V letech 1975 – 2015 žil zčásti v Praze a zčásti ve Vinařích na Kutnohorsku. Svou poslední výstavu obrazů uskutečnil v Čáslavi v roce 1996 pod názvem Obzory Kutnohorska. Ilustroval 8 knih.

Byl nesmírně pracovitý i v pozdních letech, věnoval se své oblíbené abstraktní malbě až do roku 2014, ale ztráta zraku mu už nedovolila nadále pokračovat. Zemřel 1. září 2015 v Praze ve svých 90 letech.

/ Marcela Filipová

pozdní sběr

♦ HRAD PECKA –

LACO DECZI
Celula New York
HRAD PECKA
28.6.2022 - 19.00hod.
Vstupné 400/450czk www.hradpecka.cz

právěěěě
vyšlóóó!!!

trosečník – kulturně-společenský e-zin * vydavatel a redaktor: M. Fefík Podobský
fefik.sorry@seznam.cz * nehcete-li e-zin dostávat, dejte vědět!
všechna čísla naleznete na internetu: knihovna.jicin.cz/regionalni-zpravodaj